

ΤΑΧ. ΜΕΙΟ ΚΟΤΙΜΟΤΙΝΑΔΙΟΥ

Αρ. Αδείας
01-1323

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

«Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ἰωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Ἔργο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Ἀθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 56ο - ΤΕΥΧΟΣ 584 ●
● ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2013 ●

● «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. α' 29) ●

Κάνουμε τὴ ζωὴ μας δύσκολη

Γιατί σπα̃με τίμιους σταυρούς;

Ἐπιφέρει κάποτε φρικτά ὁ ἄνθρωπος. Σηκώνει σταυρό, μὰ εἶναι στραβὸς αὐτὸς εἰδικά ὁ σταυρός. Δέν τὸν ἔφτιαξε ὁ Χριστὸς στό ἐργαστήρι τῆς ἀγάπης του. Τὸν ἔφτιαξε μόνος του ὁ ἄνθρωπος στό ἐργαστήρι, πού λέγεται, «τό κέφι μου», «τό γούστο μου», «τό μεράκι μου», «τό πάθος μου»!...

Βαρὺ σταυρὸ τὸν εἶδα νά σηκώνη. Τὰ μάτια ὄχι μόνο βουρκωμένα, ἀλλὰ πο-
τάμι ἀσταμάτητο. Βαρύς!

—Δέν τὸν ὑποφέρω. Τὰ παιδιά μου! Τὰ δύο, καὶ τὰ δύο, τό ἕνα πέρυσι, τό ἄλλο φέτος. Καὶ τὰ δύο! Παλληκάρι καὶ κοπέλλα, παραμονὴ τοῦ γάμου της. Μὰ καὶ τὰ δύο σέ φέρετρα γιατί νά τὰ ἰδῶ;

● Σταυρός! Ὅπωςδήποτε. Ἀβάστακτος πόνος. Ποιὸς ἀμφιβάλλει; Μὰ μὴ βια-
στήτε νά πῆτε:

—Γιατί, Θεέ, τέτοιο σταυρὸ ἔδωσες στό πρόσωπο αὐτό;

● Στραβὸς σταυρὸς δέν φτιάχνει ὁ Θεός. Στραβὸς εἶναι ὁ σταυρὸς ἐκείνης τῆς μάνας καὶ ἐκείνου τοῦ πατέρα. Ὅσο καὶ ἂν τοὺς συμπαθοῦμε, πῶς νά ποῦμε, ὅτι δέν εἶναι συνένοχοι καὶ οἱ δύο; Θέλησαν καὶ τὸν κατασκεύασαν. Ἄλλες ζωντανὲς ὑπάρξεις ἐκείνοι σκότωσαν, καὶ τώρα ἄλλοι φέρετρα τοὺς ἔφεραν στό σπίτι.

Ἐξηγοῦμαστε:

Ἄλλους σταυρούς, ὁμορφους, γλυκύτατους, πολὺ εὐλογημένους, τοὺς κα-
τασκεύασε ὁ Θεός. Σὰν εἶδαν τὸν καθένα ἀπὸ τοὺς σταυρούς αὐτούς, τὸν ἔσπα-
γαν τὸν ἕναν ὑπερα ἀπὸ τὸν ἄλλον! Κομμάτια τοὺς ἔκαναν.

—Ὅχι! φώναξαν στό Θεό καὶ στό... γιατρό! Δέν τό θέλουμε. Ὅχι! Τό παιδί πού
μας ἔδωσες, ἐμεῖς θά τό σκοτώσουμε! Γιατρέ, εἶναι ἀνεπιθύμητο! Δέν τό θέλου-
με! Στό φέραμε νά τό σφάξῃς... Ἀπάλλαξέ μας!...

● Πάει ὁ ἕνας εὐλογημένος Σταυρός. Ἡ ἔκτρωσις τὸν κατέστρεψε.

Μετά από καιρό ή αγάπη του Θεού δεύτερο σταυρό εύλογομένο τους στήνει. Άλλο άγγελούδι ξεπροβάλλει στη ζωή.

—Όχι! Δέ τό θέλουμε. Άνεπιθύμητο κι αυτό τό παιδί. Όχι! Δική μας είναι ή ζωή! Δικό μας σταυρό κατασκευάζουμε. Δηλαδή, τό δικό μας θά γίνη. Τό θέλημά μας. Στά δυό παιδιά θά σταματήσουμε. Όχι άλλο παιδί!... Όχι!...

• Καί τώρα; Άγκάθια φύτρωσαν στη θέσι των δμορφων λουλουδιών. Στραβό σταυρό σηκώνουν. Άγκάθια, πού πολύ πονάνε. Ματώνουν τήν ψυχή.

Ρωτάτε, όπωςδήποτε:

—Δέν μπορεί αυτός ό στραβός σταυρός, νά γίνη σταυρός εύλογομένος;

Βεβαίως καί μπορεί.

Βλέπω μιά γυναίκα, πού μπορεί καί θέλει νά έπεμβή για νά ίσιώσει τό σταυρό. Καί νά μαλακώση τόν πόνο. Καί νά διορθώση τό κακό. Ποιά είναι;

Η μετάνοια. Αύτή καί τό πολύ πικρό τό μεταβάλλει σέ γλυκό.

• Τό δάκρυ, πού είναι μαρτύριο, τό μεταστοιχειώνει ή μετάνοια. Τό κάνει εύλογομένο.

• Τό άκούσιο μαρτύριο τής συνειδήσεως τό μεταβάλλει σέ εισιτήριο για τή βασιλεία των ουρανών.

Αύτή, ή μετάνοια, δέν είναι μιά ανθρώπινη παρηγοριά. Δέν είναι κερασάκι γλυκό πάνω σέ πικραγουριά. Η μετάνοια είναι πόνος πάνω στην έλπίδα του Σταυρού καί τής Άναστάσεως.

Ευμάρεια καί στραβές ιδέες

Κάνουμε τή ζωή μας δύσκολη καί σκολιά καί σκληρή. «Δέν είναι τό βουνό μπροστά σου πού σέ καταβάλλει, είναι τό χαλίκι στό παπούτσι σου».

• Συνηθίσαμε στην ευμάρεια καί ξεχνάμε τήν παιδαγωγική σημασία, πού έχουν οι δυσκολίες. «Εισέλθετε διά τής στενής πύλης», λέει ό Κύριος (Ματθ. ζ' 13). «Οί πολλές εύκολίες τής σύγχρονης ζωής έκαναν δύσκολη τή ζωή του ανθρώπου».

Λέει μιά ξένη παροιμία: «Η αντίξοότητα δημιουργεί ανθρώπους καί ή ευημερία δημιουργεί τέρατα».

Κάνουμε τή ζωή μας δύσκολη.

Τό πιό φρικτό:

Δέν θά άποκαθλωθούν μερικοί ποτέ άπό τους στραβούς σταυρούς τους. Λέει ό ιερός Χρυσόστομος: «Όψόμεθα σιδήρου χαλεπότερα δεσμά περικειμένην τήν ψυχήν» (Ε.Π.Ε. 9,458). Μετάφρασις: Θά δούμε δεσμά, πολύ χειρότερα άπ' τά σιδερένια, πού τήν ψυχή ν'άλυσοδέουν.

• Κάποτε είμαστε στραβοί, άλλα κάνουμε καί στραβά πράγματα.

Τυφλώνουμε τους άλλους. Τους σέρνουμε στό κακό, σέ ιδέες στραβές. Τους οδηγούμε σέ εξαρτήσεις. «Τυφλός τυφλόν έάν οδηγή, άμφότεροι εις βόθυνον πεσοϋνται» (Λουκ. ιβ' 11). «Στραβός στραβόν οδηγάγε κι ηήραν κι οι δυό τό βράχο» (παροιμία).

Στραβή θρησκευτικότητα

«Του στραβοϋ τό δικιο!»

Ποιός θά μās δώση τό δικιο μας, μέ τήν έννοια, όχι ποιός θά άναγνωρίση τήν άθωότητά μας (άθωοι δέν είμαστε, «πολλά πταίομεν άπαντες» -Ίακ. γ' 2), άλλα ποιός θά μās πάρη άπό τό στραβό δρόμο, άπό τή «σκολιά» όδό, νά μās οδηγήση στην άθλησι τής όρειβασίας του Σταυρού;

• Καί στην Έκκλησία μέσα κάποτε μās μιλάνε ή καί μās φορτώνουν στραβούς σταυρούς.

Στραβή θρησκευτικότητα. Παρατηρούμε διαστρέβλωσι του μηνύματος του Σταυρού.

Άντί για τήν αγάπη του Σταυρού, έχουμε τή θρησκευτική άπάτη. Φορτώνουμε τους ανθρώπους μέ στραβά φορτία, πού ό Χριστός τά λέει «φορτία δυσβάστακτα» (Ματθ. κγ' 4).

Ποιός θά μās δικαιώση, λοιπόν;

• Μās φορτώνει ή σάρκα μέ τίς τραγικές συνέπειες τής άμαρτίας άσήκωτα βάρη (στραβούς σταυρούς). Καί

βογγάμε: «Ταλαίπωρος ἐγώ ἄνθρωπος! Τίς με ρύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θαύτου τούτου;» (Ρωμ. ζ' 24).

• Μᾶς φορτώνει καί ἡ θρησκευτική τρομοκρατία μέ ἀσήκωτα βάρη ψευτικῶν συνειδησιακῶν ἐνοχῶν: Μή τοῦτο, μή τ' ἄλλο! «Μή ἄψη μηδέ γεύση μηδέ θίγης» (Κολοσ. β' 21).

Γέννησε μιὰ χριστιανή τό πρώτο της παιδί... Ἡ χαρά της ὅμως πῆγε νά χαθῆ ἀπό τήν τρομοκρατία στή συνείδησί της.

Τήν πίεζαν:

—Τί; Δέν θά ἐκπληρώσης τό τάμα; Χάθηκες. Εἶπες, ὅτι στό τάδε μοναστήρι θά βαπτίσῃς τό παιδί. Καί λές, πώς δέν μπορεῖς;

—Νά ρωτήσω! τόλμησε νά πῆ.

—Ὅχι, κανέναν δέν θά ρωτήσης. Τό τάμα εἶναι τάμα...

Ἡ μητέρα ἔφαξε καί βρῆκε διακριτικό πνευματικό.

—Μπορῶ, πάτερ, νά πάω σέ ἄλλη ἐκκλησία νά κάνω τή βάπτισι;

—Ἐνορία, κυρία μου, δέν ἔχεις; τῆς εἶπε ὁ πνευματικός. Ἐκεῖ νά βαπτίσῃς τό παιδί. Μή τρομοκρατηῖσαι. Ἡ βάπτισις εἶναι χαρά, δέν εἶναι τρομοκρατία.

—Σᾶς εὐχαριστῶ, πάτερ. Ἐφυγε ἀπό πάνω μου ἡ τρομοκρατία. Δέν φαντάζεστε τί μοῦ λέγανε!

Ὁ πνευματικός ὅμως συμπλήρωσε:

—Υποχρέωσι δέν ἔχεις νά πᾶς στό τάδε μοναστήρι γιά τή βάπτισι. Ἐχεις ὅμως, μιὰ ἄλλη ὑποχρέωσι, προκειμένου νά τελεστῇ ἡ βάπτισις, πολύ βασική. Ἐξομολογήθηκες ἐσύ, ὁ σύζυγός σου, ὁ ἀνάδοχος;

—Ὅχι, πάτερ, δέν ἔχω ἐξομολογηθῆ.

—Ἐ, αὐτό δέν σοῦ τό εἶπαν, τό βασικό, καί σέ τρομοκρατοῦσαν μέ τή λέξι τάμα; Κυρία μου, πηγαίνετε νά ἐξομολογηθῆτε, καί τότε, ὅπου κι ἂν βαπτίσετε τό παιδί, θά εἶστε καί σεῖς καί ἐκεῖνο ἐυλογημένοι.

Ἡ μητέρα ἠρέμησε. Τῆς ἔφυγε ἓνα θρησκευτικό τρομοκρατικό βᾶρος. Καί δέχτηκε νά τῆς φύγῃ καί τό βᾶρος τῆς ἁμαρτίας μέ τή μετάνοια καί τήν ἐξομολόγησι.

• Ἐδῶ ἔχουμε ἀνάγλυφα τοὺς δύο σταυρούς, τό σ τ ρ α β ὸ καί τόν εὐλογημένο.

Ἡ τρομοκρατία γύρω ἀπό τό τάμα ὁ σ τ ρ α β ὸ σταυρός.

Ἡ μετάνοια, ὡς ἐξομολόγησις ἁμαρτημάτων καί ἀλλαγῆ ζωῆς, ὁ εὐλογημένος σταυρός.

• Πότε θά καταλάβουμε, ὅτι ἦρθε ὁ Χριστός καί ἔστησε τόν Ἐνα, τόν εὐλογημένο Σταυρό τῆς ζωῆς, γιά νά μᾶς σώσῃ ἀπό τοὺς πολλούς πικρούς σταυρούς τῆς ἁμαρτίας;

• Ὁ εὐλογημένος σταυρός εἶναι τό κοντάρι γιά τό ἄλμα ἐπὶ κοντῶ, πού μᾶς ἐκσφενδονίζει στόν Οὐρανό.

• Ὁ σ τ ρ α β ὸ σταυρός εἶναι μιὰ σάπια σανίδα, κοσμική ἢ θρησκευτική, πού χορεύεις ἀνέμελα, καί ξαφνικά βρίσκεισαι στό χάος, στό χάρο, στή φωτιά τήν ἄσβεστη.

Ἐμεῖς φταίμε!

Μᾶς βρῆκαν θλίψεις. Μᾶς βρῆκαν κρίσεις. Μᾶς βρῆκαν βάσανα. Μᾶς βρῆκαν μπερδεμένα προβλήματα. Μᾶς βρῆκαν ἀρρώστιες χειρότερες ἀπό τίς δέκα πληγές τοῦ Φαραώ. Μᾶς βρῆκαν θρησκευτικά ψέματα καί θρησκευτικές διαστρεβλώσεις. Μᾶς βρῆκαν πρωτόγνωρα ζητήματα.

• Ὅλα αὐτά θά τά ὀνομάσουμε «σταυρούς»; Ὅλα αὐτά μᾶς τά φόρτωσε ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ; Ὅλα αὐτά ἀνήκουν στή σειρά τοῦ «Ἀράτω τόν Σταυρόν αὐτοῦ»; Ὅλα αὐτά εἶναι στεφάνια τοῦ πνευματικοῦ μας ἀγώνα, παράσημα συνεποῦς χριστιανικῆς πορείας;

• Ἐνα παράδειγμα:

Κάποιος κατακίτρινος, σκελετωμένος, ἀνεβαίνει βογγώντας. Μόλις καί μετά βίας ἀνασαίνει. Τά πνευμόνια του καταστραμμένα. Τόν καρκίνο τοῦ τόν χάρισε τό κάπνισμα.

Ἄξιόσυμπάθητος, ναί, ὄχι ὅμως ἀξιοθαύμαστος, καί ἀκόμα περισσότερο, ὄχι ἀξιολίμητος. Δέν τοῦ τόν ἔδωσε ὁ Χριστός αὐτό τό σταυρό. Τοῦ τόν

φόρτωσε ή άμαρτία, τό πάθος, ή έξάρτησις. Σηκώνει στ ρα βό σταυρό, γιατί καί αυτός, όπως καί εγώ καί οί περισσοτέροι δέν θελήσαμε νά σηκώσουμε τόν ΕΝΑ, τόν εύλογημένο Σταυρό του Χριστού, τής ύπακοής στό άγιο θέλημά Του, τής έγκράτειας.

• Πρόκειται γιά μαρτύριο. Μόνο, πού τών άγιών τό μαρτύριο είναι χάρισμα Χριστού (Φιλίπ. α' 29) καί γνώρισμα αγιότητας.

Τών θυμάτων τής άμαρτίας τό μαρτύριο είναι «τά όψώνια» (Ρωμ. στ' 23). Άξιουσυμπάθητο βέβαια καί τό θυμα τής άμαρτίας καί τής πλάνης. Νά μή γίνη όμως τελικά καί άξιοδάκρυτο.

• Είμεαστε κοροΐδα, δουλεύοντας στην άμαρτία. Παραδινόμαστε αιχμάλωτοι, καί κάποτε οί δυνάμεις αντίστασώς μας έκμηδενίζονται.

Τό πιό δυνατό ανασταλτικό, νά γλυτώνουμε από τό σκλάβωμα, από τή φρικτή έξάρτησι, τής ποικίλης άμαρτίας, είναι ή τιμωρία. Έπιμένει ό άπόστολος Παύλος στό άποτελέσματα τής άμαρτίας: «Τά όψώνια τής άμαρτίας θάνατος, τό δέ χάρισμα του Θεού ζωή αιώνιος έν Χριστώ Ήησου τώ Κυρίω ήμών» (Ρωμ. στ' 23).

Πληρώνεται ή άμαρτία.

• Πρόκειται γιά τιμωρία, πού δέν τήν θέλει ό Θεός, δέν τήν δίνει ό Θεός. Τήν επίζητεί καί τήν θέλει ό άνθρωπος.

• Είναι φυσική συνέπεια τό σκοτάδι, σάν κλείσης τό διακόπτη. Δέν φταίει εκείνος, πού συνέδεσε τό ήλεκτρικό φώς. Σύ φταίς. Αυτό τιμωρία τό σκοτάδι.

• Είναι φυσικό νά δηλητηριαστής, σάν πίνης τό δηλητήριο. Δέν φταίει εκείνος, πού σε ειδοποίησε. Σύ φταίς. Αυτό τιμωρία ή δηλητηρίασις.

• Είναι φυσικό νά πέσης στό γκρεμό, άν τρέχης ίλιγγωδώς, άν περιφρονής τήν πινακίδα προειδοποίησης, άν στρίβης μόνος τό τιμόνι πρós τό γκρεμό. Δέν φταίει εκείνος, πού έβαλε τήν πινακίδα ή εκείνος, πού σε δίδαξε νά οδηγής. Σύ φταίς. Αυτό τιμωρία τό θανάσιμο γκρέμισμα.

• Ο Θεός όχι μόνο προειδοποιεί, αλλά καί προσφέρει τά αντίδοτα τής άμαρτίας καί άπλώνει τό χέρι Του τό κρατιό, νά μäs συγκρατήσει.

Άναμενόμενη άμοιβή

• Διαφέρει ή άμοιβή γιά τήν άμαρτία από τήν άμοιβή γιά τήν άρετή.

Ο Παύλος τής άμαρτίας τήν πληρωμή, δηλαδή, τό θάνατο, τήν ονομάζει «όψώνια» = ανταμοιβή. Τής άρετής τήν πληρωμή, τήν αιώνια ζωή, τήν ονομάζει «χάρισμα» - δωρεά.

«Οί δυσκολίες κάνουν κάποιους ανθρώπους νά σπᾶνε. Άλλους, νά σπᾶνε ρεκόρ»! Τό ρεκόρ τής αγάπης τό έσπασε ό Σταυρός, πού δέν σπᾶει μέ τίποτε. Τό ρεκόρ Του δέν ξεπερνιέται.

• Πρωταθλητές μέ τό Σταυρό τόν εύλογημένο του Χριστού, μικρό ή μεγάλο (δέν έχει σημασία), άρκεί νά είναι δικός Του, του Χριστού.

• Θα πέφτουμε, αλλά τρέχοντας. «Πέφτει εκείνος πού τρέχει, εκείνος πού σέρνεται δέν πέφτει».

• Είναι σφιξιμο. Είναι πίεσις. Είναι δυσκολία. Είναι πόνος. Μά μή ξεχνάμε, ότι «οί αντίξοότητες είναι ή διαμαντόσκονη, μέ τήν όποια ό Ουρανός γυαλίζει τά κοσμήματά του».

Τό κρασί βγαίνει από τό πάτημα, από τό πατητήρι. Από τή θλίψη. Μόνο πού Σταυρός του Χριστού δέν είναι θλίψις. Είναι σύνθλιψις. Έτσι παράγεται τό γλυκό κρασί τής σωτηρίας μας.

Άρχιμ. Δανιήλ Γ. Άεράκης

Κηρύγματα π. Δανιήλ Άεράκη

• Κάθε Κυριακή, τό πρωί, 11.30 π.μ., στό Πνευματικό Κέντρο, Έθν. Αντιστάσεως 103-Άριστοτέλους 12, Μπραχάμι. Τηλ. 2109765440.

• Κάθε Κυριακή, τό βράδυ, 7.00 μ.μ., Χριστοκοπίδου 12 (Ψυρρή). μ.μ.. Τηλ. 2103212713.

8 Νοεμβρίου - Σύναξις τῶν ἀγγέλων Καί κατώτεροι καί ἀνώτεροι

Λίγο κατώτεροι ἀπό τοὺς ἀγγέλους

Οἱ ἄγγελοι εἶναι τὸ εὐκόλο. Οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸ δύσκολο. Ὁ Θεός, πού ἔκανε τὸ δύσκολο, πού δημιούργησε τὸν ἄνθρωπο *σύνθετο*, ἀπὸ ὕλη καί πνεῦμα, δέν μποροῦσε νά κάνει καί τὸ εὐκόλο, νά δημιουργήσῃ τοὺς ἀγγέλους, πού εἶναι *ἀπλᾶ ὄντα*, μόνο πνευματικά;

Καί ὡς πρὸς τὴ σωτηρία, τὸ δύσκολο εἶναι νά σωθῇ ὁ ἄνθρωπος.

Οἱ ἄγγελοι εἶναι καθαροί, διότι δέν μποροῦν πλέον ν' ἁμαρτήσουν.

Οἱ ἄγιοι γίνονται καθαροί, ὅταν πιστεύσουν στὴ σωτηρία τοῦ Θεοῦ, πού ξεπλένει «ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου» (Ἀποκ. ζ' 14) τίς ἁμαρτίες τους.

• Τί εἶναι εὐκολώτερο;

Νά βρῆς ἕνα διαμάντι στό βουρκο καί νά τὸ καθαρίσῃς, ἢ νά διατηρήσῃς ἄθικτο ἕνα διαμάντι, πού δέν τὸ ἔχασες καθόλου;

Ὁ Θεός παίρνει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸ βουρκο, τὸν καθαρίζει, τὸν ἀγιάζει καί τὸν καθιστᾷ μέτοχο τῆς βασιλείας Του.

Τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος; *Κορυφαία ἀξία*. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ τὸν συγκρίνει:

• Μέ τὰ ζῶα καί τὸν βρῖσκει ἀπειρῶς ἀνώτερο.

• Μέ ὅλη τὴ γῆ, μέ ὅλα τὰ ἄστρα, μέ ὅλο τὸ *σύμπαν*, καί τὸν βρῖσκει ἀπειρῶς ἀξιώτερο καί τιμιώτερο. «Τί ὠφελῆσει ἄνθρωπον, ἐάν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καί ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;» (Μάρκ. ἡ' 36).

• Μέ τοὺς ἀγγέλους καί ἀποκαλύπτει τὴ μοναδική του ἀξία, ἀφοῦ εἶναι λίγο κατώτερος ἀπὸ τίς οὐράνιες δυνάμεις. «Τί

ἔστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκει αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν; Ἠλάττωσας αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, δόξῃ καί τιμῇ ἑστεφάνωσας αὐτόν» (Ἐβρ. β' 6-7. Ψαλμ. ἡ' 4).

• Λίγο κατώτερος ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους ὁ ἄνθρωπος, ὡς πρὸς τὴν *ἀξία*. Οἱ ἄγγελοι δέν ἔχουν *βαρύτητα* πρὸς τὰ κάτω. Ἐμεῖς ὑποκείμεθα στό νόμο τῆς βαρύτητας! Ἡ δύναμις τῆς ἁμαρτίας τραβάει πρὸς τὰ κάτω.

Τὸ διαστημὸπλοιο, ὅταν ὑπερβαίνει τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς γῆς, βρῖσκεται ἔξω ἀπὸ τὸ νόμο τῆς βαρύτητας. Οἱ ἀστροναῦτες δέν πατοῦν, ἀλλὰ πετοῦν· αἰωροῦνται.

Αὐτὸ τὸ πιστεύουμε, γιατί τὸ ἔχουμε δεῖ στὴν τηλεόρασι. Ἔτσι πιστεύουμε, ὅτι καί οἱ ἄγγελοι, ὡς πνευματικά ὄντα, βρῖσκονται ἔξω ἀπὸ τὴν ἔλξι τῆς ἁμαρτίας.

• Μοιάζουμε μέ τοὺς ἀγγέλους. Ἐχουμε *ἐλευθερία*. Εἴμαστε πνευματικές *ὑπάρξεις*. Ἐχουμε *φερουγίσματα* ψυχῆς, ἀνάβασεις τοῦ νοῦ, ἀνατάσεις τῆς καρδιάς.

Ἄγγελοι καί ἄγιοι

Οἱ ἄγγελοι εἶναι *κατώτεροι* ἀπὸ τὸ Θεὸν ἄνθρωπο. Ὁ Χριστός εἶναι ἀπειρῶς ἀνώτερός τους· εἶναι ὁ Δημιουργός τους. Οἱ ἄγγελοι εἶναι κτίσματα, ὁ Χριστός ὁ Ἄκτιστος Θεός, ὁ Δημιουργικός Λόγος.

• Ὑπάρχουν καί περιπτώσεις, ὅπου οἱ ἄγγελοι *θαυμάζουν* ἄνθρώπους.

Τὸ νά ἀνεβῇ *ἀετός* μέ τὰ φτερά του στὴν κορυφή βουνοῦ, εἶναι ἀσφαλῶς θαυμάσιο. Μά πιό θαυμάσιο εἶναι τὸ ν' ἀνεβῇ ἕνας «κουτσός» ἄνθρωπος στὴν ἴδια κορυφή!

• Γιά τοὺς ἀγγέλους εἶναι *φυσικό* τὸ νά

βρίσκονται στην κορυφή της αγιότητας. Τά φτερά τους δέν είναι πληγωμένα. Τό *υπερφυσικό* είναι ν' ανεβαίνουν στην κορυφή της ἀρετής ἄνθρωποι, ἀδύναμοι, πτωτικοί. Τέτοιοι ἄνθρωποι ὀνομάζονται *ἐπίγειοι ἄγγελοι καί οὐράνιοι ἄνθρωποι*.

• Οἱ ἄγγελοι, καίτοι ἀνώτεροι κατά φύσιν, *διακονοῦν* τούς ἄνθρώπους. Γίνονται τά μεγάφωνα τοῦ οὐρανοῦ, γιά νά μεταδοθῆ ἡ φωνή τοῦ Θεοῦ.

Κάποιος ἀστροναύτης ξέσπασε σέ δοξολογία τοῦ Θεοῦ: «*Βλέπει κανεῖς τήν ὑπαρξί τοῦ Δημιουργοῦ ἀπό ὧ πάνω*», εἶπε.

Ἄν ἕνας ἄνθρωπος, ἀπό τά ὕψη τοῦ φυσικοῦ οὐρανοῦ μίλησε γιά τόν Θεό, πολύ περισσότεροι οἱ ἄγγελοι, *μεταξύ οὐρανοῦ καί γῆς*, ὑμνοῦν τόν Θεό, ἀλλά καί ἐξαγγέλλουν στούς ἄνθρώπους τίς βουλές Του.

Ἄγγελοι καί Θεάνθρωπος

• Ὁ Χριστός, ὡς Θεός Λόγος, θέλησε νά γίνη αὐτό, πού δέν μποροῦν νά γίνουν οἱ ἄγγελοι. Ἄγγελάνθρωπο δέν ἔχουμε. Θεάνθρωπο ὅμως ἔχουμε. Δέν μᾶς ἔσωσε ἄγγελος. «*Οὐκ ἄνθρωπος, οὐκ ἄγγελος, ἀλλ' αὐτός ὁ Κύριος ἔσωσεν ἡμᾶς*».

• Γενόμενος ἄνθρωπος ὁ Χριστός, ὁ Θεός Λόγος, φάνηκε σάν νά γίνεται «βραχύ τι παρ' ἀγγέλου» (Ἐβρ. β' 9). Βλέπουμε τόν Χριστό... «*ἡλαττωμένον*»!

Σάν νά ἔχη «ἐλάττωμα», πού δέν τό ἔχουν οἱ ἄγγελοι! Πῶς;

Δέν πεθαίνουν οἱ ἄγγελοι. Σταυρώθηκε ὅμως ὁ Θεάνθρωπος. Σημειώνει ὁ Παῦλος: «*Ἠλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν διά τό πάθημα τοῦ θανάτου δόξη καί τιμῇ ἐστεφανωμένον*» (Ἐβρ. β' 9).

Φυσικά δέν εἶναι κατώτερος! Ὁ Χριστός πέθανε, ὄχι διότι Τοῦ ἄρμοξε ὁ θάνατος, ἀλλά διότι *ἔπρεπε νά πεθάνῃ*. Ἐπρεπε νά πάθῃ γιά τή δική μας σωτηρία.

Ὁ καλός γιατρός, κατασκευάζοντας καινούργιο φάρμακο, πρῶτος αὐτός τό δοκιμάζει. Ἔτσι πείθεται καί ὁ ἀσθενής καί τό λαμβάνει εὐχαρίστως.

Οἱ ἄνθρωποι, ἐξηγεῖ ὁ ἱερός Χρυσόστομος, ὅλοι φοβοῦνται τό θάνατο. Γιά νά μᾶς

δείξῃ, λοιπόν, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὅτι δέν πρέπει νά φοβώμαστε πλέον τό θάνατο, *γεύτηκε ὁ ἴδιος τό θάνατο*. Ἄλλωστε ὁ δικός Του θάνατος εἶναι τό *φάρμακο* γιά τή δική μας ἀθανασία (Ε.Π.Ε. 24,298).

• Οἱ ἄγγελοι εἶναι κατώτεροι τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ. Ἀρχές καί ἐξουσίες, ἀρχιστράτηγοι καί ἀρχάγγελοι εἶναι πολλοί. Ἀρχηγός ὅμως εἶναι ἕνας, ὁ Ἰησοῦς. «Ἐπρεπε τόν ἀρχηγόν τῆς σωτηρίας διά παθημάτων τελειῶσαι» (Ἐβρ. β' 10).

• Ἄγγελοι ἀνυπότακτοι πλέον δέν ὑπάρχουν. Ὅλοι βρίσκονται σέ μόνιμη κατάσταση ὑπακοῆς. *Λειτουργοῦν μέ ὑπακοή* τό μυστήριο τῆς δικῆς μας σωτηρίας. Σάν νά φωνάζουν στούς ἀτίθασους:

— *Ἄνθρωποι! Μέχρι πότε θά συνεχίζετε τήν παρακοή σας στόν Χριστό; Μέχρι πότε ὁ ἐγωισμός σας θά ὑψώῃ τό νανῶδες ἀνάστημά του μπροστά στόν Χριστό, πού εἶναι ὁ Μέγας καί Ὑψηλός Κύριος, ὁ αἰῶνος Θεός, ἡ ἐλπίδα τοῦ κόσμου;*

π. Δ. Α.

Νέο βιβλίο

τοῦ ἀρχιμ. Δανιὴλ Ἀεράκη

Ἄγγελοι

Γιά τούς ἄγγέλους, πού μᾶς διακονοῦν καί μᾶς προστατεύουν. Σελ. 128. Τιμῆ 4 €. Τηλέφ.: 2103212713 καί 2109765440

Πνευματικά θέματα

Ἡ ἀνάγκη τῆς ἱεραποστολῆς

Η ἀγάπη τῆς Ἐκκλησίας σκορπᾷ τό φῶς τοῦ Χριστοῦ σ' ὅλο τόν κόσμο, σ' ὅλες τίς φυλές, σ' ὅλους τούς λαούς. Πρόκειται γιά τήν ἱεραποστολή.

Αὕτῃ ἡ ἀγάπη, προτοῦ νά γίνη ζῆλος, καθίσταται ἀνάγκη. Γιά τόν ἀπόστολο Παῦλο, τόν εὐαγγελιστή τῶν ἐθνῶν, ὅ,τι εἶναι ἡ ἀνάγκη τῆς ἀναπνοῆς, εἶναι καί ἡ ἀνάγκη τῆς ἀποστολῆς. Λέει: «Ἀνάγκη μοι ἐπίκειται· οὐαί δέ μοι ἐάν μή εὐαγγελίζωμαι» (Α΄ Κορ. θ' 6).

Τῆς ἀνάγκης τῆς ἀποστολῆς καί τοῦ εὐαγγελισμοῦ, προηγούνται οἱ δύο προσωπικές ἀνάγκες κάθε ἀληθινοῦ ἱεραποστόλου.

- Ἡ ἀνάγκη γιά *κάθαροι* τοῦ ἑαυτοῦ του, κατά τό λόγο τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου: «Καθαροῦναι δεῖ πρώτον, καί εἶτα καθάραι. Ἁγιασθῆναι, καί εἶτα ἀγιασάι».

- Καί ἡ ἀνάγκη σοβαροῦ ἐξοπλισμοῦ. Σέ ἀκατάρτιστα θεολογικά ἄτομα ἐμπιστευόμαστε τόσο τήν ἱερωσύνη, ὅσο καί τήν ἀποστολή τοῦ κηρύγματος;

Νά ποῦν τί στούς ἄλλοδαπούς; Ὅτι ὁ Χριστός ἐξακολουθεῖ γιά τούς ἴδιους νά εἶναι ἄλλοδαπός, ξένος;

Νά ἀναγεννήσουν πῶς; Ὅταν τό μέσο τοῦ ἁγιασμοῦ δέν τό γνώρισαν καί δέν τό ἀγάπησαν οἱ ἴδιοι;

Ὅπου στά διάφορα μέρη τῆς γῆς ὑπάρχουν *σεμνοί ἱεραπόστολοι*, μέ βαθεῖα ταπεινώσι, μέ προσωπικά βιώματα, μέ γνώσι εὐαγγελική, μέ ἐπίγνωσι τοῦ θελήματος τοῦ Χριστοῦ, μέ ἀγάπη καί προσήνεια, μέ τέχνη καί χάρι, ἐκεῖ γίνεται ὄντως ἔργο ἱεραποστολικό. Καί αὐτούς καλοῦνται ὅλοι νά ἐνισχύσουν.

Οἱ ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ κάποτε εἶναι *ἀφανεῖς*. Κρυμμένοι στά *βάθη* τῆς ἁγίας φύσεως, ἀλλά καί στά *βάθη* τῆς ἁγίας ταπεινώσεως, ἐπιτελοῦν θαύματα.

- Δέν εἶναι οἱ *καριερίστες* τῆς ἱερωσύνης ἢ τῆς ἀρχιερωσύνης.

- Δέν εἶναι τά *κοῦφα* ὄντα, πού φωτογραφίζονται μέ τούς μαύρους, ἀλλά δέν ζωγραφίζουν στίς ψυχές τῶν μαύρων τόν Ἰησοῦ Χριστό.

- Εἶναι οἱ σοβαροί καί συνετοί. Οἱ ζηλωτές καί πυρφόροι, πού ἀνάβουν τή φωτιά τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ στούς ἀδελφούς μας, μέσα καί ἔξω ἀπό τήν Ἑλλάδα.

Μαζί μέ τήν ἀγάπη ἡ Ἐκκλησία τῆς ἀποστολῆς ἔχει καί τή *σοφία*. Εἶναι ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, πού στό σχέδιό της εἶναι νά ἀποστέλλη «τά μωρά τοῦ κόσμου», πού ὁμως μέ τή γνώσι καί ἐπίγνωσι τοῦ εὐαγγελίου νικάνε τά ἰσχυρά τοῦ κόσμου.

Νέο βιβλίο

τοῦ ἀρχιμ. Δανιὴλ Ἀεράκη

Ἱεραποστολή

Γιά τήν ἱεραποστολή, πρώτη ἀγάπη καί ἀνάγκη τῆς Ἐκκλησίας. Σελ. 128. Τιμὴ 4 €. Τηλέφ.: 2103212713 καί 2109765440.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Κοσμικότητες «ἀναβαίνοντες ἐν τῷ Σταυρῷ»;

Κοσμικά στοιχεία ὑπεισηλθαν πολλά μέσα στήν εὐχαριστιακή σύναξι. Ἡ **μυσταγωγία** τείνει νά καλυφθῆ ἀπό φωνές ἄτακτες καί κινήσεις **ἐπιδεικτικές**. Τό **μυστήριο** ὄχι ἀπλῶς «εἰς τόν χύδην ὄχλον», δηλαδή τελεῖται μπροστά σέ ὄγλοβοοῦντα ἀσεβῆ λαό, ἀλλά καί κατά τρόπο **θεατρικῆς χοροεσπερίδας**. **Τυπικές** ἐνέργειες, πού καθιερώθηκαν γιά τή διευκόλυνσι τοῦ λειτουργοῦ, ὥστε νά εἶναι ἀπερίσπαστος στή διακονία «*ὑπέρ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἁμαρτημάτων καί τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων*», ἐξυψώθησαν σέ κυριαρχικές διατάξεις.

Τά **τυπικά** ἐπεβλήθησαν στά **οὐσιαστικά**. Τά **ἐπιδεικτικά** κατακυριεύσαν τά **μυσταγωγικά**. Τά «ἐφέ» ἐξαφανίζον τόν Γολγοθᾶ, τόν Τάφο, τήν Ἀνάστασι, τήν Ἀνάληψι τοῦ Κυρίου. **Πομπώδεις λιτανεύσεις** παραμέρισαν τήν πορεία πρὸς τή θυσία.

● Ἀναφερόμαστε συγκεκριμένα στή λεγόμενη **Μεγάλη Εἴσοδο**.

Ἔχει προηγηθῆ ἡ λεγομένη «**Μικρά Εἴσοδος**». Ὁ λειτουργός κρατεῖ τό Εὐαγγέλιο. Εἰσοδεῖ τό Χριστό τοῦ λόγου, τόν Θεόν Λόγο κηρύττοντα. Καί ἐκεῖ βέβαια ἔχουμε ἐπικάλυψι τῆς εὐαγγελικῆς οὐσίας, ὅπως π.χ. ἀποκρύπτονται ἐπιμελῶς οἱ δύο εὐχές, ἐκείνη πού καλεῖ τό Πνεῦμα τό Ἅγιο νά μᾶς φωτίσῃ νά κατανοήσουμε τά εὐαγγελικά λόγια, καί ἡ ἄλλη, πού καλούμαστε μαζί μέ τούς ἀγγέλους νά κάνουμε εἴσοδο στά τελούμενα.

Ἀπλῶς ὑψώνεται ἀπό τόν πρεσβύτερο ἢ τό διάκονο ἓνα **σιδερένιο βιβλίο** (δέν ἔχει ἐξετασθῆ, ἄν περιέχῃ σωστά τίς εὐαγγελικές περικοπές, οὔτε ἄν βρῖσκεται στίς σελίδες του ὅλη ἡ Καινή Διαθήκη!) καί τό μόνο πού ἐνδιαφέρει εἶναι ἡ περιτεχνη καί **ἐκκοφαντική** κάποτε ἐκφώνησις. Τό ἐνδιαφέρον εἶναι ἡ στοιχίσις παιδιῶν καί κληρικῶν κατά τή λιτάνευσι καί ἡ δυνατή φωνή. Ὅχι ἡ «**Σοφία**»!

● Ἔρχεται ἡ ὥρα γιά τή Μεγάλη Εἴσοδο, ἐφ' ὅσον βέβαια ὁ εὐλαβῆς λειτουργός ἔχει προετοιμάσει μέ τήν ἐκτενῆ, καί πρό παντός μέ τίς δύο εὐχές τῶν Πιστῶν.

Ὁ λαός, μέ συντονιστή τόν ψάλτη λέει τόν **Χερουβικό ὕμνο**. Καλεῖ σέ μυστική μετοχή στήν **πορεία τοῦ Πάθους**: «*Οἱ τὰ χερουβίμ μυστικῶς εἰκονίζοντες*».

Μποροῦμε νά φανταστοῦμε τή Μεγάλη Παρασκευή τόν Κύριό μας νά πορευεῖται φορτωμένος τό Σταυρό πρὸς τό ἐκούσιο Πάθος καί νά ἀκούγονται ἀπό... χριστιανούς, ἄτακτες φωνές καί μουσικές **χορῶνες** καί ἐπιδεικτικές ἀναφορές σέ **κολακευτικές** μνημονεύσεις; Τῆ Μεγ. Παρασκευῆ ἀκοῦμε στό δοξαστικό τῶν ἀποστίχων: «*Αναβαίνοντός σου ἐν τῷ Σταυρῷ, φόβος καί τρόμος ἐπέπεσε τῇ κτίσει*».

● Ἡ λειτουργία εἶναι ἀναπαράστασις ὅλων τῶν βασικῶν σταθμῶν τῆς πορείας τοῦ Ἰησοῦ, τοῦ σωτηρίου Πάθους καί τῆς ἐνδόξου Ἀναστάσεως.

Βλέπουμε τό **σπῆλαιο** τῆς Γεννήσεως. Εἶναι ἡ πρόθεσις.

Βλέπουμε τό Χριστό **διδάσκοντα**. Εἶναι ἡ Μικρῆ Εἴσοδος.

Βλέπουμε τήν προετοιμασία γιά τή **λειτουργία** τῆς προσφορᾶς τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι τό «*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος*».

Βλέπουμε τήν **πορεία** πρὸς τό ἐκούσιο Πάθος. Εἶναι ἡ Μεγάλη Εἴσοδος.

Βλέπουμε τήν **ταφή** τοῦ Κυρίου. Εἶναι ἡ ἐναπόθεσις ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς.

τῶν τιμίων Δώρων, ὅπου λέγεται: «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ... ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο».

Βλέπουμε τή μετοχή τοῦ κλήρου καί τοῦ λαοῦ στό **Μυστικό Δεῖπνο**. Εἶναι ἡ θεία Κοινωνία.

● Στή Μεγάλη Εἴσοδο πρέπει νά ἐπικρατῆ ἡσυχία, **μυσταγωγία**, μυστική προσευχή. Οἱ πιστοί, μέ σκυμμένο τό κεφάλι ὑποδέχονται «**Τόν Βασιλέα τῶν ὅλων**», τά πρὸς ἁγιασμό τίμα Δῶρα. Ἐντί τούτου παρουσιάζεται **πομπώδης λιτάνευσις**.

Γιατί π.χ. πρέπει κάποιος πρεσβύτερος νά κρατᾶ μπροστά ἀπό ὄλους τό ὠμόφορο τοῦ ἐπισκόπου;

Γιατί ὄλοι οἱ πρεσβύτεροι πρέπει «**σώνει καί καλά**» νά κρατοῦν κάτι στά χέρια τους; Τά ἀναγκαῖα, τό δισκάριο καί τό ποτήριο, φέρονται ἀπό τούς δύο πρώτους.

Γιατί τώρα τελευταῖα σέ ναούς ἐπεκράτησε μετά τό ἕνα Ποτήριο νά κρατοῦν καί οἱ λοιποὶ πρεσβύτεροι ἄλλα ποτήρια (ἔστω καί ἂν χρησιμοποιηθοῦν);

Γιατί, τό ἀκόμα χειρότερο, λιτανεύονται τήν ὥρα ἐκείνη καί... λειψανοθήκες; Γιατί ὄλο αὐτό τό «**σούου**»;

● Δέν ἀρκεῖ ὁ **Χριστός μέ τό Σταυρό**; Δέν ἀρκεῖ ἡ **μία θυσία** τοῦ Γολγοθᾶ; Θαῦμα μπροστά μας. Δέν θέλουμε πομπώδη θεάματα. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ὅταν ἴδῃς τόν Κύριον τεθυμένον καί κείμενον, καί τόν ἱερέα ἐφροσῶτα τῷ θύματι καί ἐπευχόμενον, καί πάντας ἐκείνῳ τῷ τιμίῳ φοινοισσομένους αἵματι, ἄρα ἔτι μετ' ἀνθρώπων εἶναι νομίζεις καί ἐπί τῆς γῆς ἐστάναι, ἀλλ' οὐκ εὐθέως ἐπί τούς οὐρανοὺς μετανίστασαι; Ὡ τοῦ θαύματος, ὦ τῆς τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίας! Ὁ μετὰ τοῦ Πατρὸς ἄνω καθημένος κατὰ τήν ὥραν ἐκείνην ταῖς ἀπάντων κατέχεται χερσί καί δίδωσιν αὐτόν τοῖς βουλομένοις περιπτύξασθαι καί περιλαβεῖν» (Ε.Π.Ε. 28,122). Μετὰ φρασις: Ὅταν βλέπῃς τόν Κύριο νά θυσιάζεται καί νά βρῖσκεται στήν ἁγία Τράπεζα, καί τόν ἱερέα νά προσεύχεται σκυμμένος πάνω στό ἱερό Θῦμα, καί τούς συμπροσευχομένους ὄλους νά κοκκινίζουν ἀπό τό πολύτιμο ἐκεῖνο αἷμα, πῶς μπορεῖς νά νομίζῃς, ὅτι βρῖσκεσαι πάνω στή γῆ καί δέν μεταφέρεσαι στους οὐρανοὺς; Τί ὑπέροχο θαῦμα! Πόσο μεγάλη ἡ φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ! Ὁ Υἱός, πού κάθεται στόν οὐρανό πάνω, μαζί μέ τόν Πατέρα, τήν ἴδια ἐκείνη ὥρα κρατεῖται στά χέρια ὄλων. Προσφέρει τόν ἑαυτό Του σέ ὄλους ἐκείνους, πού θέλουν νά Τόν περιπτυχοῦν καί νά Τόν δεχτοῦν μέσα τους.

● Τό κοσμικό «**σούου**» κατὰ τή Μεγάλη Εἴσοδο συμπληρώνεται μέ τή **μνημόνευσι ὀνομάτων**, κάτι, πού εἶναι φοβερή **παρατυπία**. Ἡ μνημόνευσις γίνεται καί στήν Πρόθεσι, ἀλλά κυρίως γίνεται μετά τόν καθαγιασμό τῶν τιμίων Δώρων.

Ἐνῶ καλοῦμαστε στή Μεγάλη Εἴσοδο νά ὑποδεχοῦμε Ἐναν καί Μόνον, **τόν Βασιλέα τῶν ὅλων**, τά αὐτιά μας ὑποχρεώνονται νά ἀκούσουν τό ὄνομα τοῦ ἐπισκόπου ἢ σέ περίπτωσι ἀρχιερατικῆς λειτουργίας τά ὀνόματα πολλῶν ἐπισκόπων καί ἀρχιεπισκόπων, ὅπως φυσικά καί τά ὀνόματα δωρητῶν καί ἀρχόντων. Τοῦ **ἐπισκόπου** τό ὄνομα θά τιμηθῇ στήν πιό ἱερή θέσι, μετά τό «**Ἐξαιρέτως...**».

● Ὁ σπουδαῖος λειτουργιολόγος μακαριστός **πατήρ Γερόσιος Παρασκευόπουλος** παρατηρεῖ: «Ἡ μνημόνευσις ὀνομάτων στή Μεγάλη Εἴσοδο σκανδαλίζει καί βλάπτει. Τό ἀπλό «Πάντων ἡμῶν μνησθείη Κύριος ὁ Θεός» μετετρόπη σέ λιτανευτική ἐπίδειξι «πρὸς τό θεαθῆναι» καί πρὸς ἀνθρωπαρέσκεια. Μήπως πρέπει οἱ λειτουργοὶ νά διδασκοῦν ἀπό τήν ἱεροπρεπῆ καί μυσταγωγική εἴσοδο τῆς τῶν προσηγιασμένων Δώρων λειτουργίας;».

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' ΕΠΙΣΤΟΛΗ Χριστομίμητη έλεημοσύνη

Β' Κορ. ν' 3-7

Κίνητρο έλεημοσύνης (στ. 8)

Η έλεημοσύνη είναι έπιταγή του Θεού. Έπιταγή της σωτηρίας μας. Έπιταγή και μέ την έννοια της υποχρεωτικής έντολης για όλους. Έπιταγή και μέ την έννοια, ότι πρέπει να την ξοφλήσουμε, όσο βρισκόμαστε στην παρούσα ζωή. Γιατί λειτουργία της σωτηρίας ή έλεημοσύνη είναι υποχρεωτική για όσους πιστεύουν στο Χριστό και θέλουν τό έλεος του Θεού.

Στό θέμα του έν Χριστώ γάμου ή της έν Χριστώ αγαμίας υπάρχει έλευθερία επιλογής, ανάλογα μέ την κλήσι έκάστου. Η έλεημοσύνη όμως είναι τρόπος ζωής για όλους ανεξαιρέτως τούς χριστιανούς. Στό γάμο ή την αγαμία ισχύει τό «έκαστος ίδιον χάρισμα έχει εκ Θεού, ός μέν ούτως, ός δέ ούτως» (Α' Κορ. ζ' 7).

Στήν έλεημοσύνη δέν ισχύει ή επιλογή. Είναι χάρισμα όλων των χριστιανών. Είναι χρέος όλων των πιστών. Είναι υποχρέωσις όλων των μελών της Έκκλησίας.

Παρ' όλα αυτά, ό Παύλος χρησιμοποιεί την ίδια φράσι, πού έχει και για την αφιέρωσι στην παρθενική ζωή: «*Ού κατ' έπιταγήν λέγω*». Γιατί;

Άς δούμε τί έννοει: «*Ού κατ' έπιταγήν λέγω, αλλά διά της έτέρων σπουδής και τό της ύμετέρας αγάπης γνήσιον δοκιμάζων*» (στ. 8). Στήν άπλο-ελληνική: «*Δέν τό λέω σάν διαταγή, άλλ' αναφέρω τό ζήλο των άλλων, για να σας κάνω ν' αποδείξετε και της δικής σας αγάπης τί γνησιότητα*».

● Έργο όλων των πιστών ή φιλανθρωπία. Δέν μπορούν όμως όλοι να φτάσουν στά ύψη της έλεημοσύνης, πού είχαν φτάσει οί χριστιανοί της Μακεδονίας. Υποχρεωτική είναι ή βάσις για όλους. Η υπέρβασις είναι για λίγους. Σάν να λέη ό Παύλος:

—Δέν σας διατάσσω να γίνετε όπωσδήποτε σάν τούς Μακεδόνες, πού φτωχοί όντες κάνουν

μέ πλούσια καρδιά έλεημοσύνη, πού τά δίνουν όλα, πού ενεργούν πάνω άπ' τίς δυνάμεις τους, πού θυσιάζουν τούς έαυτούς τους. Άν όμως μέ ρωτάτε, θά σας πώ: Ζηλέψτε τους! Μιμηθήτε τους!

Ο Παύλος είναι παιδαγωγός της ταπεινώσεως και της έλεημοσύνης. Αρχίζει σταδιακά. Χαίρεται, όταν αυξάνονται οί χριστιανοί σε πίστι και αγάπη. Αγάλλεται διαπιστώνοντας την «αύξησην του Θεού» (Κολοσ. β' 19).

Όπως για την ισόβια αφιέρωσι της παρθενικής ζωής προς χάριν του Ευαγγελίου δέν δίνει μέν έπιταγή (Α' Κορ ζ' 6), άλλ' εκφράζει προσωπική γνώμη και επιθυμία, έτσι και για την υπέρβασι της έλεημοσύνης. Δέν δίνει έπιταγή, άλλ' επιθυμεί, ν' αποκτήσουν όλοι τί σπουδή των Μακεδόνων. «*Ού κατ' έπιταγήν λέγω, αλλά διά της έτέρων σπουδής και τό της ύμετέρας αγάπης γνήσιον δοκιμάζων*» (στ. 8).

● Για τόν Παύλο ή αγάπη είναι απόδειξις της έν Χριστώ πίστεως. Η έλεημοσύνη είναι ό συνδετικός κρίκος των κατά τόπους εκκλησιών.

● Ζητάει ό Παύλος και άπ' τούς Κορινθίους να φτάσουν στό κορύφωμα της έλεημοσύνης. Και διότι πειθάρχησαν σε όσα τούς έγγραψε. Και διότι είχαν αρχίσει τό έργο της «λογίας», της συλλογής χρημάτων για τούς φτωχούς αδελφούς.

Είναι κίνητρο για μία εκκλησιαστική κοινότητα ή προσπάθεια μις άλλης κοινότητας. Τό ίδιο και επί προσωπικού επιπέδου. Οί άγιοι τιμώνται, κυρίως, για να προβάλλονται πρότυπα προς μίμησι. «Όν αναθεωρούντες την έκβασιν της ανατροφής μμείσθε την πίστιν» (Έβρ. ιγ' 7).

● Ο κόσμος έχει ανάγκη προτύπων. Έπειδή ρέπουμε προς τό κακό, θέλουμε να «γαντζωθώ» ή συνειδησις μας στα κακά πρότυπα. Σάν να λέμε:

—Τί να κάνουμε έμεις; Αφού αυτοί, πού θεωρούνται σπουδαίοι, ενεργούν έτσι;...

Πάντοτε όμως ο Θεός θά ἔχη τούς ἁγίους του. Πάντοτε θά ἰσχύη ἡ προτροπή: «Μή μιμοῦ τό κακόν, ἀλλά τό ἀγαθόν» (Γ΄ Ἰωάν. στ. 11). Καί πάντοτε θά προβάλλεται ἡ ἀρετή τῶν ἁγίων ὡς μέτρο συγκρίσεως γιά μᾶς.

Στήν περικοπή τῆς μελλούσης κρίσεως (25ο κεφάλαιο τοῦ Ματθαίου) ἡ κρίσις στηρίζεται καί πάνω στή σύγκρισι. Οἱ δίκαιοι, πού βίωσαν τήν ἀγάπη καί ἔθρεψαν τό Χριστό, στό πρόσωπο τῶν πεινασμένων ἀδελφῶν, δέν ἀντιπαράθθενται μόνο στούς ἄλλους, τούς σκληρούς καί ἀνάληπτους, ἀλλά καί τούς καθιστοῦν ἀναπολόγητους (Ρωμ. β΄ 1-12).

● Μέ ἀγάπη καί εὐγένεια ὠθεῖ ὁ Παῦλος τούς πιστούς πρὸς τό ἔργο τῆς ἐλεημοσύνης. «Οὐ κατ' ἐπιταγήν λέγω, ἀλλά διὰ τῆς ἐτέρων σπουδῆς καί τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων» (στ. 8). Λέει σχετικά ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Ἦρξαιτο ἀπό τῶν ἐπαίνων ἐκείνων, ἵνα ὁδῶ προβαίνων, εἰς τήν αὐτήν αὐτοῦ καί ἐν τούτοις ἐλκύσῃ σπουδήν. "Οὐ κατ' ἐπιταγήν λέγω". "Ορα πῶς συνεχῶς αὐτοῖς χαρίζεται, πῶς ἀπαχθῆς γίνεται, καί οὐ βίαιος οὐδέ ἀναγκαστικός"* (Ε.Π.Ε. 19,452). Μετάφρασις: Ἄρχισε ἀπό τούς ἐπαίνους τῶν Μακεδόνων, ὥστε προχωρώντας νά πείση τούς Κορινθίους νά δεῖξουν καί αὐτοί τό ἴδιο ἐνδιαφέρον γι' αὐτό τό θέμα.

● Ἡ μητέρα προσπαθεῖ ν' ἀνοίξη τήν ὄρεξι τοῦ παιδιοῦ. Ἡ καθημερινή πράξι τῆς ἀγάπης τρέφει τήν ψυχή. Ὁ Παῦλος προσπαθεῖ μέ κάθε τρόπο ν' ἀνοίξη τήν ὄρεξι πρὸς ἀγάπη.

Ὁ Χριστός πρότυπο (στ. 9)

Ἄν οἱ ἅγιοι, ἀποτελοῦν κίνητρο γιά τήν ἀγάπη, ὁ Χριστός ἀποτελεῖ τό πρότυπο τῆς ἀγάπης. Ἄλλωστε οἱ ἅγιοι πέτυχαν μέ τή χάρι τοῦ Θεοῦ τή μίμησι τοῦ Χριστοῦ. Ὅταν ὁ Παῦλος λέη «Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς καὶ ἐγὼ Χριστοῦ» (Α΄ Κορ. ια΄ 1), τό Χριστό προβάλλει πρὸς μίμησι.

Ὁ Χριστός εἶναι καί τό πρωτότυπο. Ἐν προκειμένῳ στήν ἐλεημοσύνη. Ἀπροσμέτρητη ἡ ἐλεημοσύνη Του. Ἀσύλληπτη ἡ προσφορά τῆς. Ὅταν μιλάμε γιά χάρι, γιά δωρεά ἀγάπης, οὐσιαστικά στοῦ Χριστοῦ τήν βλέπουμε.

● Εἶναι ἀπόλυτη, ὄχι ὅμως ἀπρόσωπη. Ἡ ἀγάπη τοῦ Προσώπου γιά ὅλα τά πρόσωπα, καί γιά τό καθένα ξεχωριστά.

● Ἡ πλοῦσια ἀγάπη, πού φτωχαίνει, χωρίς νά μειώνεται.

● Ἡ πλοῦσια ἀγάπη, πού φτωχαίνει, γιά νά πλουτίσουμε ἑμείς.

● Ἡ πλοῦσια ἀγάπη, πού προσφέρεται γιά νά γεμίσουμε ἑμείς ἀπό χάρι, ἀπό διάθεσι φιλανθρωπίας.

Τήν ἀλήθεια τῆς κενώσεως τοῦ πλοῦτου τῆς ἀγάπης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, παρουσιάζει στόν ἐπόμενο στίχο ὁ Παῦλος: «Γινώσκετε γάρ τήν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὢν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχεῖα πλουτήσητε» (στ. 9). Στήν ἀπλοελληνική: «*Γνωρίζετε δέ τήν εὐσπλαγκνία τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι γιά σᾶς, ἐνῶ ἦταν πλούσιος, ἔγινε φτωχός, γιά νά γίνετε σεῖς πλούσιοι μέ τήν πτωχεῖα Ἐκείνου*».

Ὁ Χριστός εἶναι ὁ πρό πάντων Θεός.

● Εἶναι ὁ ὄντως πλούσιος, ἀφοῦ εἶναι ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν.

● Εἶναι ὁ πλούσιος σέ δύναμι, ἀφοῦ εἶναι ὁ παντοδύναμος.

● Εἶναι ὁ πλούσιος σέ σοφία, ἀφοῦ εἶναι ὁ Δημιουργός τοῦ σύμπαντος, καί «τά πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησεν» (Ψαλμ. 103,24).

● Εἶναι ὁ πλούσιος σέ κάλλος, ἀφοῦ εἶναι ὁ «ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἰμάτιον» (Ψαλμ. 103,2).

● Πρό παντός εἶναι ὁ πλούσιος σέ ἀγάπη. Ὅχι ἀπλῶς ἀνυπολόγητη, ἀλλά καί ἀνεκδιήγητη καί ἀνεξάντλητη ἡ ἀγάπη Του, πού ἐκφαίνεται σ' ὅλα τά δημιουργήματά Του.

● Ὁ Χριστός κυρίως εἶναι ὁ πλούσιος τῆς θείας κενώσεως. Θέλησε ὁ πλούσιος σέ δόξα Θεός, νά σαρκωθῆ, νά πτωχεύσῃ, νά γίνῃ ἄνθρωπος ταπεινός, νά γεννηθῆ κάτω ἀπ' τῆς ἀθλιώτερες συνθήκες, νά ἐργασθῆ ὡς ὁ φτωχότερος ἐργάτης, νά ζῆσῃ ὡς ὁ φτωχότερος ὁδοιπόρος τῆς ζωῆς.

«Γινώσκετε τήν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὢν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχεῖα πλουτήσητε» (στ. 9). Δέν ἔγινε φτωχός ὡς πρὸς τή Θεότητα, ἀλλ' ἔκρυψε τή Θεότητα μέσα στά πύθια ταπεινά στοιχεῖα τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. «*Τί γάρ εὐτελέστερον σπηλαίου, τί δέ ταπεινότερον σπαργάνων; Ἐν οἷς διέλαμψεν ὁ Τῆς Θεότητος Σου πλοῦτος*» (ὑπακοή Χριστογεννῶν).

● Ὁ Χριστός ἔγινε φτωχός, διότι εἶναι πλούσιος. Εἶναι «πλούσιος ἐν ἐλέει» (Ἐφεσ. β΄ 4). Τό μεγάλο καί πλούσιο ἔλεός Του ἔκανε τόν Κύριο νά πάρῃ δούλου μορφή. Τό μεγάλο καί πλούσιο ἔλεός Του ἔκανε τόν πλούσιο σέ ἀγιότητα, τόν Ἀναμάρτητο, νά σταυρωθῆ γιά τή δική μας φτώχεια.

Ἐκεῖνος πλούσιος σέ ἀναμαρτία. Ἐμεῖς πλούσιοι σέ ἀμαρτωλότητα.

Φτωχαίνει Ἐκεῖνος ἀπ' τὸ ἔκπαγλον κάλλος Του πάνω στό Σταυρό (Ἦσ. νη' 2-3), γιά νά πλουτίσουμε ἐμεῖς σέ χάρι καί ἄφραση. «Διά τήν πολλήν ἀγάπην αὐτοῦ, ἦν ἠγάπησεν ἡμᾶς, ὄντας νεκροῦς τοῖς παραπτώμασι συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ» (Ἐφεσ. β' 4).

● Ὁ Χριστός «πώχευσε πλούσιος ὧν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσετε» (στ. 9). Ὁ πλούτος δέν εἶναι ἀπόκτημα γιά τὸ Θεό Λόγο, τὸ Χριστό. Εἶναι ὁ Ὄν «πλούσιος». Δέν ἔχει καμμία ἀνάγκη. Εἶναι Κύριος ὄλων. Πρό παντός εἶναι ὁ Κύριος τῆς ἐλευθερίας καί τῆς ἀγάπης. Ἡ ἐλευθερία Του παραδόθηκε στήν ἀγάπην καί ἔγινε ἔλεος, ἐλεημοσύνη.

● Ἡ ἐκούσια φτώχεια τοῦ Χριστοῦ, ὡς κένωσης, ἀλλά καί ὡς τρόπος ἐπίγειου βίου, γέννησε τὸ δικό μας πλοῦτο: «Ἴνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσετε» (στ. 9).

Νά πλουτίσουμε! Ὅχι σέ ὕλικα ἀγαθά. Κανένας χριστιανός δέν γίνεται πλούσιος σέ χρήματα καί κτήματα. Τό Εὐαγγέλιο δέν πλουτίζει φτωχαίνει. Μέ τή χριστιανική τιμότητα κανένας δέν μπορεῖ νά πλουτίσῃ. Δέν ὑπάρχουν πλούσιοι χριστιανοί. Κομπιναδόροι πλούσιοι ὑπάρχουν, πού παριστάνουν τοὺς χριστιανούς, ἢ πού τοὺς κολλακεύουμε ἐμεῖς, γιατί τάχα ἔκαναν μία «δωρεά».

Νά πλουτίσουμε! Τό θέλει ὁ Χριστός. Ὅχι ὅμως ν' ἀποκτήσουμε περιουσία, καί μάλιστα ἐκμεταλλευόμενοι τὸ δικό Του ὄνομα καί τή δική Του Ἐκκλησία.

● Ὁ Χριστός ἦταν φύσει πλούσιος, καί ἔγινε ἐκούσια γιά μᾶς φτωχός. Κάποτε κληρικοί ὄλων τῶν βαθμίδων, μπαίνουν φτωχοί στήν ἐκκλησία καί γίνονται πλούσιοι καί ζοῦν ὡς «μαχαραγιάδες», προκαλώντας φτωχοὺς καί πεινασμένους! Διαστρέβλωσις τοῦ νοήματος τῆς ἐκούσιας πτωχείας!

● Οἱ ἅγιοι ἦσαν πένητες. Ἐκούσια φτωχοί. Τά σκόρπισαν ὅλα στοὺς φτωχοὺς. Ἔτσι ἔγιναν πλούσιοι σέ ἀρετές, σέ πίστι, σέ ἐλπίδα οὐράνιας δόξας. Λέγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Πλοῦτον ἐνταῦθα φησὶ τὴν γνῶσιν τῆς εὐσεβείας, τὸν τῶν ἀμαρτημάτων καθαρισμόν, τὴν δικαιοσύνην, τὸν ἀγιασμόν, τὰ μυρία ἅπερ παρέσχεν ἡμῖν ἀγαθά, καί μέλλει παρέχειν. Καί ταῦτα ἅπαντα διὰ τῆς πτωχείας γέγονεν ἡμῖν» (Ε.Π.Ε. 19,454). Μετάφρασις: Πλοῦτο ὀνομάζει ἐδῶ τὴ ζωὴ τῆς εὐσεβείας, τὴν ἀφρασί τῶν ἀμαρτιῶν, τὴ

δικαιοσύνην, τὴν ἀγνότητα, τὰ ἀμέτρητα ἀγαθά, πού μᾶς χάρισε καί πρόκειται νά μᾶς χαρίσῃ.

Ἡ Ἐκκλησία κάποτε ἦταν πλούσια. Πλοῦτος τῆς οἱ μάρτυρες. Στολισμένοι «ὡς πορφύραν καί βύσσον τὰ αἵματα». Θεσαυροὶ τῆς οἱ πυρφόροι κήρυκες τῆς. Ἄκένωτη δεξαμενὴ τῆς ἡ ἀγάπης τῆς. Γι' αὐτὸ καί ἦταν ζωντανή.

Ἡ Ἐκκλησία δέν εἶχε περιουσία. Εἶχε οὐσία, τὴν οὐσία τῆς Ἀλήθειας καί τὴν ἐξουσία τῆς ἀγάπης.

Ἡ Ἐκκλησία δέν εἶχε κτήματα καί χρήματα. Εἶχε χρυσές καρδιές.

Τώρα; Θλιβερό τὸ συμπέρασμα χριστιανοῦ στοχαστοῦ, ἀλλ' ἀποτυπώνει τὴν πραγματικότητα:

—Ἡ Ἐκκλησία γεννήθηκε στό σπῆλαιο.

—Ἡ Ἐκκλησία μεγαλουργησε στίς κατακόμβες.

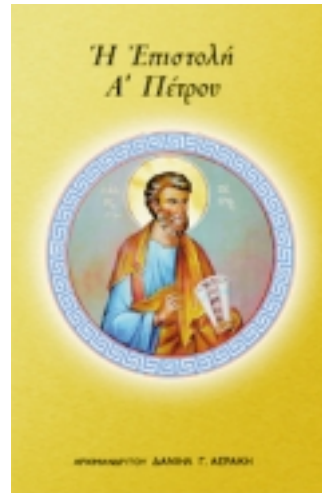
—Ἡ Ἐκκλησία θάφτηκε στὰ μέγαλα!

Δ.Γ.Α.

Νέο βιβλίο

τοῦ ἀρχιμ. Δανιὴλ Ἀεράκη

Ἡ ἐπιστολή Α' Πέτρου

Θεολογική καί πρακτική ἐξήγησις τῆς Α' Καθολικῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἀποστόλου Πέτρου. Βοήθημα καί γιά Ἀγιογραφικοὺς κύκλους. Σελ. 256. Τιμὴ 8 €.

Τηλέφ.: 2103212713 καί 2109765440

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Γάμος καὶ τεκνογονία

Γ τίς ἡμέρες μας πολλοί, δυστυχῶς καὶ θεολόγοι (καί... πνευματικοί!), θέλησαν νά στηρίξουν τὴν ἀνήθικη θεωρία, ὅτι ὁ γάμος δόθηκε ὄχι γιὰ τὴν παιδοποιΐα, ἀλλὰ μόνο γιὰ νά ικανοποιῶν τίς σαρκικές τους ἐπιθυμίες τὰ ἀντρόγυνα, σέ λόγια τοῦ Παύλου: «Διὰ δέ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω, καὶ ἐκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω» (Α' Κορ. ζ' 2). Ἀπόδοσις τοῦ στίχου: «Γιὰ ν' ἀποφεύγῃ ὁ ἄντρας ἀνήθικες πράξεις, καθένας ἄς ἔχῃ τὴ γυναῖκα του καὶ καθεμία ἄς ἔχῃ τὸν ἄντρα της».

• Βεβαίως στὸ γάμο ικανοποιοῦνται καὶ οἱ σαρκικές ἐπιθυμίες, ἀλλὰ νόμιμα, ὄχι παράνομα, δηλαδή πορνικά.

Στὸ χωρίο αὐτὸ ὁ Παῦλος συνιστᾷ τὸ γάμο γιὰ ὄσους δέν μποροῦν ἰσόβια νά ἐγκρατεύωνται, ἀλλὰ καὶ δέν ἀρνεῖται τὴν παιδοποιΐα. Καὶ πῶς θά ἦταν Γραφικά καταχωρωμένη ἢ ἀποφυγὴ τῆς τεκνογονίας, πράξις ὄχι ἀπλῶς ἀνήθικη, ἀλλὰ καὶ παινελῶς ἄθης;

• Τὸ ἀντρόγυνο, κατὰ τὸν Παῦλο, ζῆ τὴ φυσιολογικὴ ἔνωσι. Δέχεται τὸν εὐλογημένο καρπὸ τοῦ γάμου, πού εἶναι τὰ παιδιά. Τὸ ἐμπόδιο στὴν παιδοποιΐα συντελεῖται καὶ μέ ἀνώμαλες πράξεις.

• Ἄν ἡ κατὰ φύσιν ζωὴ ἐνὸς ἀντρογύνου ἀποφέρῃ παιδιά ἢ ὄχι, καὶ πόσα, αὐτὸ ὁ Θεὸς μόνο τὸ γνωρίζει.

• Ἄν ὁ Παῦλος ὑπονοοῦσε ἀποφυγὴ τῆς τεκνογονίας, τότε θά ἔπρεπε νά ὑποστηρίξῃ τούς ἀνώμαλους τρόπους, πού ἔχουν βρῆ τὰ ἀντρόγυνα. Ἄλλ' ὁ Παῦλος λέει: «Μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μὴ τὴ ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν...» (Α' Κορ. ζ' 5).

Ἐκάθαρα ὁ Παῦλος δύο δρόμους ἀνοίγει ὡς πρὸς τίς σαρκικές σχέσεις:

• Ἡ τὴ φυσιολογικὴ σαρκική συνύπαρξι.

• Ἡ τὴν ἀπὸ συμφώνου ἐγκράτεια.

• Ὅταν λέῃ, ὅτι γιὰ τὴν ἀποφυγὴ τῆς

πορνείας κάθε ἄντρας ἄς ἔχῃ τὴ γυναῖκα του καὶ κάθε γυναῖκα τὸν ἄντρα της, εὐλογεῖ τὴ γαμικὴ σχέσι. Ὅπωςδῆποτε δέν εὐλογεῖ σχέσι, πού μπορεῖ μέν νά ὀνομάζεται γάμος, ἀλλὰ τελικά εἶναι πορνική, ἀφοῦ εἶναι ἀμαρτωλὴ καὶ ἀφύσικη.

Ἐννοεῖ, ὅτι μπορεῖ κάθε γυναῖκα νά ἔχῃ τὸν ἄντρα της μέ τίς εὐλογίες τῆς Ἐκκλησίας καὶ κάθε ἄντρας τὴ γυναῖκα του. Ὅχι γιὰ νά ικανοποιοῦνται σεξουαλικά μέ τὸν ὅποιονδῆποτε τρόπο, ἀλλὰ γιὰ ν' ἀγιαζέται ἡ κανονικὴ σαρκική τους μίξις.

Διαφορετικά, σέ σχέσεις, πού ἀποσκοποῦν στὴ σαρκική ἱκανοποίησι, ὁ «σύντροφος» δέν εἶναι «ὁ ἀνὴρ τῆς γυναίκος» καὶ ἡ «σύντροφος» «ἡ γυνὴ τοῦ ἀνδρός».

Τὸν Χριστὸ τότε θά ὑποδεχθοῦμε;

Δ ἐν μέ ἔστειλε ὁ Θεὸς νά βαπτίζω. Μέ ἔστειλε νά εὐαγγελίζωμαι! λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος (Α' Κορ. α' 17). Ἐλεγε δέ αὐτὸ γιὰ τρεῖς λόγους:

• Πρῶτον, γιατί μερικοὶ καυχόνταν γιὰ τίς πολλές τελετουργίες.

ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἐπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἄγγελ. Μπότζιου

Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδᾶς, Ἰωαννίνων 6 - Μοσχᾶτο

Ἐτησία συνδρομῆ:

Ἐσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ καὶ Αὐστραλίας: δολᾶρια 30.

Ἐπιταγές καὶ ἐπιστολές:

Περιοδικὸ «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

• Δεύτερον, γιατί ή **τέλεισις** βαπτίσεως είναι **εύκολη**. Τό δύσκολο είναι νά οδηγήσης ψυχές στήν πίστι καί στό συνειδητό βάπτισμα. Αυτό τό δύσκολο είναι τό κήρυγμα, ό **εὐαγγελισμός** τῆς ψυχῆς. Καί αυτό τό δύσκολο, ιερουργό εἶχε τόν Παῦλο καί τούς λοιπούς Ἀποστόλους.

• Τρίτον, γιατί τό βάπτισμα χωρίς κατήχησι καταντᾶ μαγική πρᾶξις.

Νά συγκρίνουμε τό βάπτισμα, τή μετάνοια, τή θεία Κοινωνία μέ **προσκυνηματικές** πράξεις; Ἀφέλεια θά ἦταν, νά ισχυριστοῦμε, ότι ή ἀπλή προσκύνησις εικόνας ἢ λειψανοθήκης ἢ ἢ προσκυνηματική ἐκδρομή ἀντέχουν σέ σύγκρισι μέ τά σωτηριώδη μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας.

• Ἄν, λοιπόν, ό Παῦλος ἔλεγε, «**Δέν μέ ἔστειλε ό Θεός νά βαπτίζω, ἀλλά νά εὐαγγελίζωμαι**», πολύ περισσότερο σέ ὄσους τόν καλοῦσαν σέ ὑποδοχή εικόνων ἢ λειψάνων, θά ἔλεγε: «**Δέν μέ ἔστειλε ό Θεός νά περιφέρω στούς δρόμους ἄγιες εἰκόνες ἢ ἢ ἱερά λείψανα. Μέ ἔστειλε νά κηρύττω Ἰησοῦν, καί τούτον Ἐσταυρωμένον**».

• Για τόν Παῦλο **ἀνάγκη** ἐπέιγουσα εἶναι ό λόγος τοῦ Θεοῦ, ἢ μεταφορά ὄχι λειψανοθήκης, ἀλλ' ἢ μεταφορά τοῦ λυτρωτοῦ μηνύματος. «Οὐαί μοί ἔστιν, ἐάν μή εὐαγγελίζωμαι» (Α' Κορ. θ' 10).

• Τοῦ Παύλου μιμητές εἶναι οἱ λειτουργοί τῆς Ἐκκλησίας. Λόγον ζωῆς ζητεῖ ό λαός. Ὅταν ό πεινασμένος τρέχη σέ **φούρνο**, ό φούρναρης δέν τοῦ κρύβει τό ψωμί, δείχνοντάς του μιά χρυσοθήκη μέ μικρό τεμάχιο λειψάνου! **Ψωμί** τοῦ δίνει. Ὑστερα; Ἄς ἀσπαστή καί τό λείψανο.

• Τώρα δείχνουμε μόνο **εἰκόνες** καί **λείψανα** (κάποτε χωρίς αὐθεντικότητα!). Δέν φταῖνε οἱ ἄγιοι, πού εἰκονίζονται, οὔτε τά αἵματα τῶν μαρτύρων. Ποιός φταίει; Ἡ κατάχρησις, ἢ κακή ἱεράρχησις, ἢ φτηνή θρησκευτικότητα, ἢ ποικίλη ἐκμετάλλευσις.

• Ρωτᾶνε μερικοί: Κάνουν κακό οἱ εἰκόνες καί τά λείψανα; Ἄπαγε τῆς βλασφημίας! Τό κακό ἐγκτεται στά ἐξῆς:

Πρῶτον. Πῶς μερικοί ἐπίσκοποι καί πρεσβύτεροι **ἀνακαλύπτουν** καθημερι-

νά νέα λείψανα καί γιατί **ἀποκλειστικά** καί μόνο ἀσχολοῦνται μέ ὑποδοχές λειψάνων καί εἰκόνων; **Τόν Χριστό πότε θά Τόν ὑποδεχτή ό λαός μας;** Ὡς ἄλλοι Γαδαρηνοί συνεχῶς Τόν διώχνουμε.

Δεύτερον. Ἡ λειψανομανία καί ἢ εἰκονομανία ὄχι μόνο δέν ἔχουν σχέσηι μέ τή λατρευτική προσκύνησι τῆς εἰκόνας τοῦ Θεοῦ ἐνανθρωπήσαντος καί τήν τιμητική τῶν εικόνων τῶν ἁγίων, καί μέ τήν τιμή τῶν ἁγίων λειψάνων, ἀλλά καί ἐγκρύπτουν δύο κινδύνους:

• Ὅ ἕνας λέγεται **ἀποπροσανατολισμός**. Ἡ προσοχή πρέπει νά εἶναι καθηλωμένη στό **Πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ**. Θρησκευτικά πράγματα, ὄταν κρύβουν τό Πρόσωπό Του, μεριάζονται. Ἄλλοίμονο ἄν ό ἄρρωστος δέν προσέχη τόν περίφημο γιατρό καί προσέχη κομματάκι ἀπό τή στολή κάποιου καλοῦ γιατροῦ προηγούμενων χρόνων!

• Ὅ ἄλλος λέγεται **ψευδαίσθησις**. Δημιουργεῖται ἢ ἐντύπωσις, ὄτι ἀγιάζεται ό χριστιανός πού προσκυνεῖ εἰκόνα ἢ λειψανοθήκη. Ὅ χριστιανός ἔχει ἀνάγκη **ἀγιασμοῦ**, πού χαρίζεται μέ τή **μετάνοια**.

Τρίτον. Ἡ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας ξέρει, ὄτι **ἀγύρτες** πάντοτε ὑπῆρχαν. Παντός ἁγίου λείψανο κατέχουν! Κάποιοι μέχρι χτές εἶχαν τοῦ ἁγίου τους: σήμερα βρῆκαν καί τῆς μητέρας του· αὐριο γιατί νά μή βροῦν καί τῆς... θείας του! **Ἄνεξέλεγκτη** θά μεῖνη ἢ κατάστασις; Ἡ θά δεχώμαστε ἀνεξέλεγκτα ὄσα οἱ Παπικοί ἀπό τά ὑπόγειά τους μᾶς δίνουν;

• Ὅ λαός θέλει σωτηρία ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Θέλει τήν Παρθένο Μαρία, ὡς ὄργανο τῆς σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου. Δέν θέλει ἕνα ρομαντικό πρόσωπο. Ἐνας εἶναι ό Χριστός. Μία εἶναι ἢ Παναγία. Ἐνα τό Εὐαγγέλιο. Μία ἢ Ἐκκλησία.

Κανείς δέν ἀκούει τή φωνή τους;

Κατηχητής βωμολοχίας καί ὄχι μόνο. Ἐτσι ἐπίσημα καί ἐπώνυμα καταγγέλλεται **Παντελεήμων τῆς Ἀράθυμος**, πού τό πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας τοποθέτησε στό **Μπραζαβίλ** τοῦ Κογ-

κό ως επίσκοπο. Γνωστός ο διωγμός του ιεραποστόλου της περιοχής πατρός **Θεολόγου Χρυσανθακοπούλου**, για να μείνη ελεύθερο τό πεδίο στον κ. Άράθυμο.

- Από καταγγελία των νέων της περιοχής, πού ο π. Θεολόγος είλκυσε στον Χριστό, πληροφορούμαστε: «*Κάπνισμα, ποτά, παρές με ανθρώπους του υποκόσμου. Διδάσκει σε νέους λεξιλόγιο του υποκόσμου. Ή αστυνομία του Pointe Noire συνέλαβε τον επίσκοπο Μπραζαβίλ με Κουγκολέζο σε αυτοκίνητο...*».

- Η εκκλησία της **Όρθόδοξου Νεολαίας του Μπραζαβίλ** συγκλονίζει. Μόλις τά παιδιά αυτά ώδηγήθηκαν από τον πνευματικό τους, τον π. Θεολόγο, στο θαυμασμό του Προσώπου του Ίησου Χριστού, έπεσαν από τά σύννεφα, γιατί τό πατριαρχείο τους υποχρεώνει να βλέπουν «εις τόπον Χριστού» τον αείποτε Άράθυμο.

- Τό μόνο, πού ξέρει ο από Σύρον Άράθυμος είναι τό **επιτίμιο** της άκουωνησίας σε όσα εύσεβη παιδιά σέβονται τον πνευματικό τους π. Θεολόγο. Έγινε, βλέπετε, της μόδας ή... άκουωνησία!

- Τό Άλεξανδρινό κέντρο έχει στολίσει την Άφρική με παρόμοια **«μπουμπούκια»**.

- Έλπίδα για τό θέμα είναι οί λοιπές **Όρθόδοξες Έκκλησίες**, αλλά και τό **Έλληνικό κράτος**, πού είναι πιθανόν άνυποψίαστο για τό τί πρόσωπα μισθοδοτεί, ως έπισκόπους στην Άφρική.

Κάποια έλπίδα έχουμε και από τους γνησίους και **άνεπιλήπτους** έργατες της Όρθόδοξου ιεραποστολής στην Άφρική.

- Φαντάζεστε τον Παύλο να κάλυπτε τό σκάνδαλο της Κορίνθου, για να μή χαθή τό... «έργο» του; Πατέρες της ιεραποστολής στην Κινσάσα, στο Κολουέζι, στην Ταυζανία, στη Μαδαγασκάρη κ.ά., ή στη ριξίς του διώκτου του άδελφού σας π. Θεολόγου είναι βόμβα στο δικό σας έργο.

Τό διάταγμα των Μεδιολάνων

Κληροί οί **διωγμοί**, φρικτά τά βασανιστήρια, πού υπέστησαν οί χριστιανοί των τριών πρώτων αιώνων από διαφόρους ήγεμόνες της Ρωμαϊκής αυ-

τοκρατορίας. Μόνη αίτια, ότι πίστευαν και ώμολογούσαν τον Χριστό.

- Ο Μέγας Κωνσταντίνος με τον συναυτοκράτορα Λικίνιο εξέδωσαν τό 313 μ.Χ. τό **Διάταγμα των Μεδιολάνων**. Πρόκειται για την πρώτη σε διεθνές επίπεδο διακήρυξη των ανθρώπινων δικαιωμάτων, και ιδίως της **θρησκευτικής ελευθερίας**.

- Ο έορτασμός της 1700ης έπετείου του Διατάγματος των Μεδιολάνων γιορτάστηκε και στην πόλι Νίς (παλαιά Ναϊσό) της Σερβίας, όπου γεννήθηκε ο Μέγας Κωνσταντίνος.

- Η ευθύνη των κρατών της γής είναι να σέβονται αυτό τό πρωτοποριακό κείμενο, δείγμα όχι άπλως **πολιτισμού**, αλλά και πολιτικής ώριμότητας και υπευθυνότητας. Δυστυχώς ώρισμένα σύγχρονα κράτη παρά τά 1700 χρόνια πού πέρασαν, έμφανίζονται καθυστερημένα και βάρβαρα.

- Οί **διωγμοί** κατά των χριστιανών εξακολουθούν.

Άς θυμηθούμε τους διωγμούς και τά μαρτύρια των χρόνων της **Τουρκοκρατίας**, όπου άναδείχθηκαν χιλιάδες Νεομάρτυρες.

Άς θυμηθούμε τους διωγμούς και τά μαρτύρια κατά τά 70 και πλέον χρόνια (1917-1990) στις χώρες του ύπαρκτου σοσιαλισμού, όπου τό **άθεο κομμουνιστικό καθεστώς** σχημάτισε ποτάμια κόκκινα με τό αίμα των χριστιανών.

Άς θυμηθούμε και τους διωγμούς της έποχής μας από φανατικές **μουσουλμανικές** χώρες.

- Τό Διάταγμα των Μεδιολάνων ήρθε να σφραγίση μιá έποχή μαρτυρική για την Έκκλησία, πού άποτελεί όμως τή **δόξα** της και τό κλέος της και φανερώνει τή **γνησιότητα** των μελών της και την άντοχή του χριστιανικού φρονήματος.

Η καθαρότητα του Χριστιανισμού φάνηκε στο χωνευτήρι των ρωσιωμών των πρώτων αιώνων και της έποχής της Τουρκοκρατίας και του 20ού αιώνα.

- Τό Διάταγμα των Μεδιολάνων έβγαλε μέν την Έκκλησίαν από τίς **κατα-**

κόμβες, ἀλλ' ἡ διοίκησις τῆς Ἐκκλησίας στὰ ὕστερα χρόνια πολλές φορές ἐξεστράπη. Δέθηκε στὰ δεσμά τῆς **κοσμικῆς διοικήσεως** καὶ αἰχμαλωτίστηκε στὰ ἐξωτερικὰ μεγαλεῖα καὶ στὶς κοσμικὲς νομοθεσίες. Θέλησε ὡς θεσμός νά συμπαρακαθῆσθαι μέ τό Κράτος καί ἔχασε τήν ἐν Χριστῷ ἐλευθερίαν της.

Ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νά εἶναι **ἐλεύθερη** καί ἀπό ἐπίδειξι **μεγαλομανίας** καί ἀπό ἐπίδειξι δυνάμεως καί ἀπό **ἐριστικές** διεκδικήσεις δικαιοδοσιῶν.

• Ὅρθά σημειώνει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Τυράνων καί πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος, πού ὄντως μιά σκλαβωμένη Ἐκκλησία τήν ἀνέδειξε ἐλεύθερη:

«Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ σεβασμός κάθε ἀνθρωπίνου προσώπου, συγχρόνως δέ ἡ ἐπιλογή τῆς δυνάμεως τῆς ἀγάπης καί ἡ ἀποφυγή τῆς ἀγάπης τῆς δυνάμεως».

Τί νά θρηνήσῃ κανεῖς;

Ἡ ἀποτε ἡ Πατρίδα μας ἦταν **παιδότοπος**. Ἡ οἰκογένεια ἦταν φτωχό κλουβί μέ πολλά ὅμως καί ὁμορφὰ **πουλιά**. Τώρα τά ἑλληνικά σπίτια ἔγιναν πολυτελῆ κλουβιά χωρίς πουλιά. Γαυγίσματα **σκυλιῶν** ἀκούγονται, ὄχι **φωνοῦλες** παιδιῶν.

• Τό ἕνα ἀξιοθρήνητο: Ἡ **ὀλιγοπαυδία**. Κανένας δέν μιλάει πλέον γιά πολυτεκνία. Ἀκόμα καί ὅσα ἀκούγονται ἀπό ἐκ-

κλησιαστικά χεῖλη περί οἰκογενείας, εἶναι θεωρίες. Οἱ περισσότεροι δικαιολογοῦν τήν **ἀποφυγή τῆς τεκνογονίας**.

Ἦδη οἱ θάνατοι εἶναι κατά πολύ περισσότεροι ἀπό τίς γεννήσεις.

• Τό δεύτερο: Τό 2012 οἱ **«πολιτικοὶ γάμοι»** ξεπέρασαν τοὺς «ἐκκλησιαστικούς» (25.730 ἐναντι 23.980).

• Τό τρίτο ἀξιοθρήνητο: Καί οἱ λεγόμενοι **«ἐκκλησιαστικοί»** γάμοι ἀποτελοῦν, οἱ πλείστοι, ὡς πρὸς τόν τρόπο πού τελοῦνται καί πού ἐμφανίζονται, κωμωδία καί ἀσέβεια,

Μιά ἡ αἰτία: Δέν διδάχτηκε ἡ νέα γενιά. Δέν κατηχήθηκε γιά τό τί σημαίνει εὐλογία γάμου, κοινωνία γάμου, θαῦμα παιδιῶν, πρόνοια Θεοῦ.

Ἡμερολόγιο 2014

Ἀφιερωμένο στή ζωή τῆς ἀθάνατης ψυχῆς, τήν ἐδῶ καί τήν ἐκεῖ.

— Ἄν χάσω χρήματα, τά ξαναβρίσκω. Τό ἴδιο καί τό σπίτι μου.

Ἄν ὅμως χάσω ἐσένα, ὦ ψυχῆ, πῶς θά σέ ξαναποκτήσω;

Ὅλα μοῦ εἶναι δεύτερα. Ἐσένα βάζω πρῶτα. Ἐσένα, ψυχῆ ἀθάνατη.

Τό νέο Ἡμερολόγιο τιμᾶται 1 εὐρώ.

Γιά περισσότερα (πάνω ἀπό 20) γίνεται ἀνάλογη ἔκπτωσης.

Ἄν μποροῦν οἱ συνδρομητές

Θά διευκολυνθῆ ἡ ἔκδοσις τοῦ περιοδικοῦ μας, ἂν οἱ φίλοι ἀναγνώστες στείλουν τή συνδρομή (10 εὐρώ) καί γιά τό ἔτος **2013**.

• Στό λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.

IBAN: GR 7902602360000390100353548

• Στό λογαριασμό:

123002002008865 ALPHA BANK.

IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

• Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι: «**Βαπτιστής**», **Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.**

• Τοῦ ἐξωτερικοῦ τό ἔμβασμα στό ὄνομα «**Βαπτιστής**» (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: 2103212713 - 2103212107.